

แม่ลงศัตรูพืช

ฝรั่ง

และการป้องกันกำจัด

กลุ่มบริหารศัตรูพืช
สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช
กรมวิชาการเกษตร

เพลี้ยแป้ง

ลักษณะการเข้าทำลายของเพลี้ยแป้งในฝรั่ง

เพลี้ยแป้ง เป็นแมลงปากดูด พบ 2 ชนิด คือ *Dysmicoccus neobrevipes* Beardsley และ *Ferrisia virgata* (Cockerell) ที่เข้าทำลายฝรั่งโดยทั้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัย ดูดกินน้ำเลี้ยงจากกิ่ง ช่อดอก ผลอ่อน ผลแก่ โดยมีมดเป็นตัวช่วยพาไปไว้ตามส่วนต่างๆ ของพืช ทำให้พืชแคระแกร็น ชะงักการเจริญเติบโต

การป้องกันกำจัด: หมั่นสำรวจแปลงทุกสัปดาห์ ถ้าพบไม่มากให้ตัดส่วนที่พบไปเผาทำลาย ถ้าพบระบาดให้ใช้สารอิมิดาโคลพริด 70% ดับบลิวจี อัตรา 2-5 กรัม/น้ำ 20 ลิตร หรือไดโนทีฟูแรน 10% ดับบลิวพี อัตรา 2-5 กรัม/น้ำ 20 ลิตร หรือปีโตรเลียมสเปรย์ออยล์ 67% อีซี อัตรา 100 มิลลิลิตร/น้ำ 20 ลิตร โดยเลือกใช้สารเคมีชนิดใดชนิดหนึ่ง และควรพ่นสารเคมีติดต่อกัน 2 ครั้ง ห่างกัน 7 วัน

หนอนแดง

รูที่หนอนแดงเจาะออกมา

หนอนแดงเข้าทำลายในระยะผล

หนอนแดง (*Meridarchis scyrodes* Meyrick) เป็นแมลงปากกัด ตัวเต็มวัยเป็นผีเสื้อกลางคืนวางไข่บนผลฝรั่ง หนอนเมื่อออกจากไข่จะเข้าทำลายกัดกินภายในผลทำให้ผลเน่าและร่วงหล่น หนอนเมื่อโตเต็มที่จะมีสีแดงและเจาะออกมาจากผลเพื่อเข้าดักแด้ในดิน

การป้องกันกำจัด: หมั่นสำรวจผลฝรั่ง ถ้าพบผลถูกหนอนเจาะกิน ทำให้ใช้สารเคมีไดฟลูเบนซูรอน 25% ดับบลิวพี อัตรา 30 กรัม/น้ำ 20 ลิตร หรือไตรอะโซฟอส 40% อีซี อัตรา 30 มิลลิลิตร/น้ำ 20 ลิตร ให้พ่นติดต่อกัน 2-3 ครั้งจนห่อผล

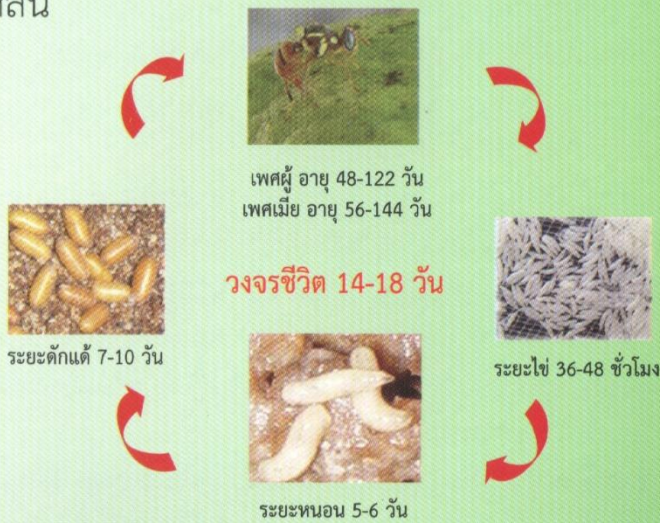
แมลงวันผลไม้หรือแมลงวันทอง

แมลงวันทอง *B. dorsalis*

แมลงวันทองฝรั่ง *B. correcta*

แมลงวันผลไม้หรือแมลงวันทอง เป็นแมลงวัน พบมี 2 ชนิด คือ แมลงวันทอง, *Bactrocera dorsalis* (Hendel) และ แมลงวันทองฝรั่ง, *Bactrocera correcta* (Bezzi) ตัวเต็มวัยเพศเมียวางไข่เป็นกลุ่ม กลุ่มละ 2-3 ฟอง ในผล ลีจากผิวประมาณ 2-3 มิลลิเมตร ในช่วงที่ผลชมพู มีอายุ 3 สัปดาห์หลังไหมร่วง ระยะหนอนทำลายพืช ด้วยการซ่อนไข่กินเนื้ออยู่ภายในผล ทำให้ผลเน่าและร่วงหล่น

วงจรชีวิตของแมลงวันผลไม้หรือแมลงวันทองฝรั่ง

ตัวหนอนซ่อนไข่กินเนื้อผล และเกิดอาการเน่าอยู่ภายใน

ผลอายุ 9 สัปดาห์หลังดอกบาน แมลงวันผลไม้เริ่มทำลาย

วิธีการป้องกันกำจัดแมลงวันผลไม้

กับดักอย่างง่ายดัดแปลง
จากขวดพลาสติก

ผลอายุ 8 สัปดาห์หลังดอกบาน

1. ต้องรักษาความสะอาดในแปลงปลูก โดยเก็บผลที่ถูกแมลงวันผลไม้เข้าทำลายหรือผลที่เน่าออกจากแปลงปลูก จากนั้นนำไปฝังกลบให้มีระดับหน้าดินหนา 15 เซนติเมตร เพื่อเป็นการลดการสะสมและขยายพันธุ์ของแมลงวันผลไม้ในแปลงปลูก
2. ควรทำการตัดแต่งกิ่งให้โปร่งเพื่อลดการเกิดร่มเงาในทรงพุ่ม ทำให้สภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมต่อการแพร่ระบาดของแมลงวันผลไม้ และให้ศัตรูธรรมชาติมีบทบาทในการทำลายแมลงวันผลไม้ได้มากขึ้น
3. ควรห่อผลด้วยถุงพลาสติกหิ้วสีขาวขนาด 6x14 นิ้ว ที่เจาะรูแบบช่องรูปสำเร็จมาจากโรงงาน การห่อผลควรเริ่มห่อผลเมื่อผลมีอายุ 8 สัปดาห์หลังดอกบาน ห่อผล 1 ผล/ถุง เพื่อป้องกันการเข้าทำลายของแมลงวันผลไม้ และหนอนแดง และหุ้มทับด้วยกระดาษสมุดโทรศัพท์ห่อเป็นรูปกรวย เพื่อป้องกันแสงแดด ทำให้ผิวสวยและเจริญเติบโตเร็ว
4. ควรติดกับดักโดยใช้สารล่อชนิดเมทิลยูจินอล ผสมสารฆ่าแมลงมาลาไทออน 83% อีซี ในอัตรา 4:1 โดยปริมาตร หยดลงบนก้อนสำลี 3-5 หยดแขวนกับดักในทรงพุ่มสูงประมาณ 1 เมตร จำนวน 2 กับดักต่อพื้นที่ 1 ไร่ เพื่อกำจัดตัวเต็มวัยเพศผู้ และสำรวจการระบาดของแมลงวันผลไม้ในแปลงปลูก ถ้าพบปริมาณแมลงวันผลไม้เพิ่มมากขึ้นในกับดักโดยเฉพาะช่วงที่ใกล้เก็บเกี่ยวควรดำเนินการพ่นเหยื่อพิษโปรตีน
5. ควรพ่นเหยื่อพิษโปรตีน โดยใช้เหยื่อโปรตีน (แซนซ-โพล) ผสมสารเคมีกำจัดแมลงมาลาไทออน 83% อีซี อัตราเหยื่อโปรตีน 200 ซีซี กับสารเคมีกำจัดแมลง 10 ซีซี ผสมในน้ำ 5 ลิตร เดินพ่นแบบเป็นจุด โดยพ่นทุก 5 ก้าว พ่นได้ใบ ทุก 7 วัน ตั้งแต่ห่อผลเสร็จจนถึงเก็บเกี่ยวผลผลิตหมด และควรพ่นในเวลาเช้าตรู่ซึ่งเป็นช่วงที่แมลงวันผลไม้ออกมาหาอาหาร

การใช้สารล่อเมทิลยูจินอล ร่วมกับกับดักแบบสโตเนอร์

ลักษณะรูเจาะแบบซ้อนรูปที่เจาะสำเร็จมาจากโรงงาน

การพ่นเหยื่อโปรตีนแบบเป็นจุด ทุก 5 ก้าว ในฝรั่ง

ลักษณะการท้อผลฝรั่ง

ข้อมูลและเรียบเรียง :

สัตยาณี ศรีคชา
กลุ่มบริหารศัตรูพืช
สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช
กรมวิชาการเกษตร